

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U METKOVIĆU
Andrije Hebranga 9, Metković

Poslovni broj: P-239/2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Metkoviću, po sucu tog suda Anti Šprlji, u pravnoj stvari tužitelja: 1) Plećaš Luka iz Metkovića, Jadranska 13/1, OIB: 31475021500, 2) Dodig Kata iz Metkovića, Jadranska 13/1, OIB: 74031343196, oboje zastupani po punomoćnici Sandri Wagner, odvjetnici u Metkoviću, Andrije Hebranga 6, protiv tužene: Ksenija Kežić-Pehar, OIB: 77973097585, Mlinska ulica 7, Metković, zastupana po punomoćniku Julijanu Dropuliću, odvjetniku u Pločama, Trg kralja Tomislava 5, radi utvrđenja, brisanja prava vlasništva i zabilježbe, dana 16. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se da je prestala tražbina tužene prema tužitelju temeljem sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretnini označenoj kao čest.zgr. 875/4 u naravi zgrada i dvorište pov. 394 m² upisana u ZU 6656 k.o. Metković, sklopljenog u Metkoviću između Ksenije Kežić – Pehar kao vjerovnika – predlagatelja osiguranja, Luke Plećaša u svojstvu vlasnika obrta „Tiskara Plećaš – reklame“ kao dužnika, te Kate Plećaš – Dodig kao sudionika sporazuma – protivnika osiguranja ovjeren od strane javnog bilježnika Vedrana Plećaša pod brojem Ov-3699/13 od 21.kolovoza 2013.g, te su tužitelji temeljem ove presude ovlašteni ishoditi uknjižbu brisanja prava suvlasništva sa imena tužene, te uknjižbu tog prava suvlasništva na svoje ime i to svaki za ½ dijela.

2. Odbija se zahtjev tužitelja pod 1.da se tuženoj naloži da tužitelju pod 1/ Luki Plećašu iz Metkovića, Jadranska 13/1, OIB: 31475021500,u roku od 15 dana vrati 4 bjanko zadužnice ovjerene kod Javnog bilježnika Vedrana Plećaša dana 7.studenog 2012.g. pod brojevima Ov-4926/12, Ov-4925/12, Ov-4924/12 i Ov-4923/12.

3. Svaka stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

1. Tužitelji u tužbi navode da su sa tuženom dana 19.kolovoza 2013.g. sklopili sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretnini označene kao čest.zgr. 875/4 u naravi zgrada i dvorište površine 394 m², upisane u ZU 6656 k.o. Metković. Temeljem istog sporazuma tužena se uknjižila kao vlasnica naprijed navedene nekretnine za ½ dijela. U istom ulošku je izvršen upis zabilježbe da je prijenos prava vlasništva obavljen radi osiguranja novčane tražbine odobrene Luki Plećašu u iznosu i roku vraćanja koji će naknadno odrediti Porezna uprava u

svojoj odluci o reprogramu (obročnoj otplati duga) u iznosima od 100.000,01 do 200.000,00 HRK u smislu članka 274. do 279. Ovršnog zakona. Već je iz samog sporazuma i to njegovog čl. 1 vidljivo da tužena ima prema dužniku – novčanu tražbinu u iznosu koji će naknadno odrediti Porezna uprava u svojoj odluci o reprogramu (obročnoj otplati duga) u iznosima od 100.000,01 do 200.000,00 HRK, a sve na osnovi poreznog duga koji je ostao dužan vjerovnik – predlagatelj osiguranja dok je isti bio vlasnik obrta „Tiskara Plećaš – reklame“. Tužitelji su putem svoje punomoćnice od nadležne Porezne uprave, ispostava Metković, zatražili podatke o visini dugovanja obrta „Tiskara Plećaš – reklame“, ali tom zahtjevu nije udovoljen jer da se navodno radi o poreznoj tajni. Tužena je sa tužiteljem pod 1 imala zajednički obrt „Tiskara Plećaš – reklame“, koji je trajao jedan dan, te je dana 23.travnja 2012.g. sklopljen Ugovor o istupanju iz zajedničkog obrta tužene, a čl. 2 ugovora tužitelj pod 1 se obvezao na sebe preuzeti sva dugovanja koja je do dana potpisa tog ugovora imao obrt „Tiskara Plećaš – reklame“ vlasnika Ksenije Kežić – Pehar. Osim ovoga tužitelj pod 1 se obvezao na sebe preuzeti i porezni dug od 209.793,4 HRK na koji iznos poreznog duga treba dodati dug za veljaču, ožujak i travanj od 30.000,00 HRK. Ukupan dug se trebao utvrditi po obračunu porezne uprave sa stanjem na dan istupa tužene iz obrta „Tiskara Plećaš – reklame“. Pored ovoga tužitelj pod 1 se obvezao preuzeti isplatu duga po osnovi ugovora o kratkoročnom revolving kreditu sklopljenog sa Erste bankom u iznosu od 110.000,00 HRK, te kamate i troškove, što je tužitelj i platio. Nadalje, tužitelj pod 1 se obvezao povući natrag i vratiti tuženoj bianco zadužnice koje je obrt „Tiskara Plećaš – reklame“ predala Eurocom-u d.o.o. te se obvezao raskinuti ugovor o korištenju uređaja sa Konica Minoltom. Tužitelj pod 1 se obvezao zatvoriti žiro račune kod banaka, prebaciti ugovore za mobilne telefone. Tužena je ostala raditi u obrtu kao zaposlenik i voditelj računovodstva (čl. 8 ugovora). Obveza tužitelja pod 1 je bila predati tuženoj 4 bianco zadužnice na iznos od po 100.000,00 HRK i dvije bianco akceptirane mjenice sa oznakom „bez protesta“, uz mjenično očitovanje ovjereno kod javnog bilježnika te ih je tužena mogla aktivirati u svako doba. Tako je tužena i aktivirala bjanko zadužnicu (85166 od 07.studenog 2012.g.), te po toj bjanko zadužnici naplatila 39.161,61 HRK. Tim novcima je trebala platiti obveze prema Konica Minolta HR - 14.373,88 HRK, Eurocom d.o.o. Gornji Stupnik – 6.766,00 HRK i Obrt Astera Split – 6.658,50 HRK, što ona nije učinila, već je novce protupravno zadržala za sebe. Stranke su sklopile i anex ovog ugovora od 21.kolovoza 2013.g. Tužena je spomenuta sredstva osiguranja bianco zadužnice više puta aktivirala i to ne na svoje ime nego ih je aktivirao njezin sin Nikola Pehar iz Metkovića. Tako je naplatila svotu od 39.161,61 HRK. Osim ovoga uzela je i tiskarsku opremu iz prostorija tužitelja u vrijednosti cca. 40.000,00 HRK i prodala je, pa je u tom pravcu podnesena kaznena prijava, te je PP Metković sačinila zapisnik dana 30.svibnja 2014.g. Kada je tužiteljica pod 2 Kata Dodig – Plećaš sklopila sa tuženom sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretnini ovjeren po Javnom bilježniku Vedranu Plećašu pod brojem Ov-3699/13 od 21.kolovoza 2013.g., tužena se obvezala vratiti bjanko zadužnice, što nije učinila. Unatoč činjenici što je tužena naplatila svoje potraživanje od tužitelja, na višekratne zahtjeve odbija dati brisovno očitovanje te još uvijek egzistira upisana kao suvlasnica naprijed opisane nekretnine za ½ dijela. Radi se o veoma vrijednoj nekretnini u kojoj tužitelj obavlja svoju gospodarsku djelatnost. Onemogućen je na bilo koji način raspolagati sa nekretninom svog vlasništva zbog toga što je tužena formalno ZK vlasnica. Tužena nema nikakve tražbine prema tužiteljima, a kako na višekratne molbe tužitelja nije reagirala, tužitelju ne preostaje ništa drugo nego ustati tom tužbom.

1.1. Nakon naloga suda da uredi tužbu u toč.1. izreke, tužitelj je uredio tužbu (list 107 spisa)

2. Tuženica u odgovoru na tužbu ističe da je tužba tužitelja ad.1. i ad.2. u cijelosti neosnovana, neuredna i nedopuštena te se predlaže istu odbaciti kao nedopuštenu, podredno odbiti kao neosnovanu u cijelosti te obvezati tužitelje na snaslanje troškova parničnog postupka tuženoj, a sve iz razloga kako slijedi: Tužena je još 1.12.2009. godine dopustila tužitelju na njegovu molbu da osnuje obrt na njeno ime po molbi Viktora Plećaš koji je bio vlasnik obrta Tiskara Plećaš (isti je bio blokiran) za vrijeme dok njegov sin Luka ne završi srednju školu uz dogovor da će tada obrt prebaciti na sina (ovdje tužitelja ad.1. Luka Plećaš). Dana 4. travnja 2012. godine tužena je sa tužiteljem ad.1. (nakon što je završio srednju školu) zaključila Ugovor o ortaštvu ovjeren 6.4.2012. godine kod javnog bilježnika Vedrana Plećaš OV-1455/12 sukladno prethodnom dogovoru sa njegovim ocem. Netočan je navod iz tužbe da je tužena sa tužiteljem ad.1. imala zajednički obrt koji je trajao jedan dan budući je dana 23.4.2012. godine među strankama zaključen Ugovor o istupanju iz zajedničkog obrta solemniziran po javnom bilježniku Vedranu Plećaš pod brojem OV-1669/12 od 23. travnja 2012. godine koji ugovor o istupanju je dostavljen u spis od strane tužitelja. Tužitelj ad.1. nije kao niti prethodno njegov otac ispunjavao preuzete obveze iz obrta temeljem dogovora sa Viktorom Plećaš i navedenog Ugovora o ortaštvu zaključenog s tužiteljem ad.1. te je između parničnih stranaka dana 21.kolovoza 2013. godine zaključen aneks Ugovora o ortaštvu od 21.kolovoza 2013. godine solemniziran po javnom bilježniku Vedranu Plećaš pod brojem OV-3701/13 koji je također dostavljen od strane tužitelja u predmetni spis. Netočan je navod tužitelja da bi tužena aktivirala bianco zadužnice koje su joj uručene više puta što je tužitelju dobro poznato. Tužena je ostala raditi u obrtu kao zaposlenik i voditelj računovodstva, a otac tužitelja bio joj je dužan devet plaća te je u dogovoru sa tužiteljem i ocem tužitelja (budući je račun tužene bio blokiran) ona naplatila iznos manji od iznosa dugovanih plaća putem aktiviranja jedne bjanko zadužnice na račun sina Nikole Pehar iznos od 39.161,61 HRK. Temeljem članka 9. Ugovora o istupanju iz zajedničkog obrta od 23.4.2012. godine u svrhu osiguranja podmirenja dugovanja navedenih u ugovoru prema bankama, dobavljačima, poreznoj upravi i drugim potencijalnim vjerovnicima tužitelj Luka Plećaš je predao tuženoj 4 bjanko zadužnice na iznos od po 100.000,00 kn, a kako je tužena po pitanju plaća bila vjerovnik tužitelja kao što je naprijed navedeno u dogovoru sa njim i ocem aktivirala je samo jednu na način kako je to prethodno opisano, dok dvije akceptirane bianco mjenice sa oznakom „bez protesta“ uz mjenično očitovanje ovjereno kod javnog bilježnika nikada nije preuzela. Tužena je u posjedu još tri bjanko zadužnice tužitelja temeljem članka 9. Ugovora o istupanju iz zajedničkog obrta od 23.4.2012. godine budući je istim ugovorom ugovoreno da ih može aktivirati u bilo kojem trenutku ukoliko Luka Plećaš ne podmiri dugovanja koja se tim ugovorom obvezao podmiriti ili dugovanja proizašla iz dugovanja navedenih u istom, kao sporedna dugovanja, troškovi i/ili kamate u rokovima koje odredi porezan uprava, Erste&Steiermarkische Bank d.d. i/ili neki drugi vjerovnik, međutim budući je obrt koji je preuzeo tužitelj ad.1. Luka Plećaš blokiran tužena kao ni drugi vjerovnici ne može naplatiti svoja potraživanja. Tužitelj ad.1. je ostao dužan i vjerovniku Erste&Steiermarkische Bank d.d. a bio je obvezan sukladno ugovoru isplatiti navedenom vjerovniku revolving kredit na iznos od 110.000,00 kn te je sam obavio prebacivanje žiro računa, revolving kredita i police životnog osiguranja s imena tužene na svoje ime pri čemu nije tražena suglasnost

tužene pa je Erste&Steiermarkische Bank d.d. pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu u postupku P-3781/14 tužila tuženu po osnovi duga po kreditnoj kartici, a iz stanja e-predmeta je vidljivo da je donesena presuda. Kako tužena nije u posjedu navedene presude predlaže se od Općinskog građanskog suda Zagrebu na uvid predmet P-3781/14. Tužitelj je preuzimanjem kartice za žiro račun Master Card business koja je glasila na Tiskara Plećaš zastupana po tuženoj svjesno propustio prebaciti karticu na svoj žiro račun te su računi dolazili na Tiskara Plećaš put Narone 6, Metković sve dok nije potrošio limit od 18.000,00 kn, ovrha je provedena sa računa tužene, a banka je prodala dug agenciji za otkup potraživanja Svea Ekonomi d.o.o. iz Zagreba Ulica Damira Tomljanovića Gavrana 11 te je trenutni dug navedene agencije za naplatu potraživanja prema tuženoj sada cca. 45.000,00 kn. Tužitelji se neosnovano pozivaju da je tužena bez valjanog pravnog osnova otuđila opremu i strojeve koji su bili vlasništvo obrta. Kao dokaz naprijed navedenog dostavlja se Ugovor o zakupu poslovne opreme i strojeva od 23.4.2012. godine, zaključen između tužene kao zakupodavatelja i obrt Tiskara Plećaš-reklame u vlasništvu Luke Plećaš kao zakupoprimalca sa kaluzulom ovršnosti od 21.5.2014. godine. Temeljem navedenog ugovora kao ovršnog akta tužena je pristupila izuzimanju opreme iz poslovnog prostora pri čemu je spriječena te je do dolaska policije 30 svibnja 2014. godine iz poslovnog prostora uzela samo 2 kućišta stolnih kompjutera i printer. Prethodno navedenom tužena se obratila javnom bilježniku i poslala dopis s povratnicom Luki Plećašu da će doći po svoje strojeve što je i učinila. Navedenog dana nije bila prisutna majka tužitelja Paula Plećaš, te je nejasno na koje okolnosti bi ista bila predložena kao svjedok. Cilj tužene bio je isključivo potaknuti tužitelja da počne izvršavati svoje obveze po postojećem dugu budući je Luka Plećaš obrt Tiskara Plećaš-reklame u studenom 2013. godine te u istom prostoru otvorio j.d.o.o. na ime tužiteljice ad.2. u kojem radi do danas, a preuzete obveze ne vraća dok iste terete tuženu. Do danas se kod dobavljača Eurocom d.o.o. i Konika Minolta nalaze bjanko zadužnice na ime tužene budući uz sva nastojanja tužene tužitelj ad.1. nije istima htio dati u zamjenu bjanko zadužnice na svoje ime. I u T-comu su tužena još uvijek vodi kao dužnik te iz tog razloga ne može biti njihov korisnik jer dug po računima za mobitele čiji su korisnici bili Luka Plećaš i otac mu Viktor Plećaš nisu nikada podmireni. Iz svega naprijed navedenog razvidno je da je tužbeni zahtjev pod točkom 2 nedopušten i neosnovan jer zadržavanjem četiri bjanko zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika Vedrana Plećaš 7. studenog 2012. godine pod brojevima OV-4926/12, 4925/12, 4924/12 i 4923/12 tužena ima osnova za zaštitu svojih potraživanja van potraživanja koje prema njoj ima porezna uprava budući je upravo tužitelj bio obavezan iste izmiriti što nije učinio, a predmetne zadužnice predstavljaju sredstvo osiguranja upravo zbog ovakvih situacija i jedinu zaštitu koju trenutno ima. Tužbeni zahtjev pod točkom 1 također je nedopušten i neosnovan budući su tužena i tužitelj dana 21.8.2013. godine zaključili aneks Ugovora o istupanju iz zajedničkog obrta od 23.4.2012. godine kojim aneksom su brisane sve obveze tužitelja ad.1. koje se odnose na porezna i druga davanja a sve iz razloga jer je tužena kao vjerovnik-predlagatelj dana 19.8.2013. godine sa tužiteljem ad.1. kao vlasnikom obrta Tiskara Plećaš-reklame -dužnikom i tužiteljicom ad.2. Katom Plećaš kao sudionikom sporazuma-protivnikom osiguranja zaključila Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretnini kojim sporazumom se zaštitila u odnosu na dugovanja prema poreznoj upravi koja je bio dužan podmiriti tužitelj ad.1. Člankom 6. i 7. navedenog sporazuma određena je dospelost tražbine na način da tražbina dospijeva prema poreznoj upravi ukoliko dužnik propusti bez zakašnjenja uplatiti tri obroka poreznog duga u rokovima koje mu za to odredi porezna uprava

prema svom rješenju o reprogramu -obročnoj otplati poreznog duga iz članka 1 tog sporazuma. Tužitelju ad.1. je predloženo rješenje porezne uprave od 5. rujna 2013. godine od RH Ministarstvo financija porezna uprava Dubrovnik Klasa: UP/I-415-02/2013-007/325 Ur.broj: 513-07-19/13-2. Kako tužitelj nije postupio po navedenom rješenju te nije isplatio niti jedan obrok iz navedenog reprograma porezna uprava je svojim rješenjem od 17. ožujka 2014. godine ukinula rješenje od 5. rujna 2013. godine te pokušala ovršiti tuženu za navedeni dug. Ovrha nije provedena budući je tužena bila bez sredstava na računu u vrijeme provedbe ovrhe te je ista obustavljena, što ne znači da je nastupila zastara jer porezna uprava uvijek može ponovno pokrenuti ovršni postupak protiv tužene kojoj je u odnosu na dugovanja prema poreznoj upravi jedina zaštita Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom prava vlasništva na nekretnini od 19.8.2013. godine ovjeren kod Vedrana Plećaš pod OV-3699/13. Stoga je nedopušten i neuredan tužbeni zahtjev pod točkom 1. a podredno je i neosnovan jer se istim traži da se utvrdi da je prestala tražbina tužene naspram tužitelja ad. 1. a iz svega naprijed navedenog razvidno je da tražbina nije prestala, dapače stekla je svojstvo ovršnosti u trenutku kada tužitelja ad.1. nije ispunio dospeljela 3 obroka reprograma (a nije ispunio ništa) te je sporazum valjana i na zakonu osnovana pravna zaštita tužene naspram tužitelja. Iz svega gore navedenog predlaže se kao u naslovu tužbu tužitelja ad.1. i ad.2. u cijelosti odbaciti kao nedopuštenu, podredno odbiti kao neosnovanu.

3. Među strankama tijekom postupka se ukazalo da nije sporno:

- da je tuženica upisana kao fiducijalni vlasnik za 1/2 , a da je taj prijenos (/su)vlasništva izvršen radi osiguranja novčane tražbine koja je postojala od strane Porezne uprave kao vjerovnika prema Luki Plećašu kao vlasniku obrta Tiskara Plećaš Reklame, odnosno ranije tuženoj Kseniji Kežić-Pehar kao nositeljici obrta,
- da je tužena Kseniji Kežić-Pehar samo fiktivno bila nositelj obrta Tiskara Plećaš Reklameo d 2009. godine do 23.04.2012.g., a da je stvarni vlasnik bio otac tužitelja - Viktor Plećaš otac tužitelja,
- da je stvarnu vlast upravljanja obrtom imao baš otac tužitelja - Viktor Plećaš, a da je tužena Ksenija Kežić-Pehar u naravi bila samo računovodstveni djelatnik obrta,
- da je ugovorima između tužitelja i tužene ugovoreno da će Luka Plećaš kao novi vlasnik obrta nakon Ugovora o stupanju na mjesto Ksenije Kežić Pehar kao prethodne (ali ipak fiktivne) vlasnice, podmiriti dugovanja obrta te da jamči zadužnicama za popisane u ugovoru, te nepopisane obveze obrta kojeg preuzima od Ksenije Kežić-Pehar
- da je dio obveza obrta podmiren nakon preuzimanja istog od strane Luke Plećaša
- da je Ksenija Kežić-Pehar zadržala sve instrumente osiguranja, kako za dugove po porezu u vidu fiducijalnog vlasništva, tako i zadužnice za ostale dugove.
- da su plaće tužene u jednom periodu dok je bila djelatnica obrta isplaćivane neto, na razne načine – prebijanjima, isplatama preko ovršnog postupka/FINA-e utemeljenog na zadužnicama iz toč. 2. ove presude preko njezinog sina Nikole Pehara, odnosno na razne druge načine izvan redovne/zakonite isplate plaće.

4. Među strankama je sporno:

- da li postoje ikakvi više dugovi obrta Plećaš, odnosno dugovanja koja mogu teretiti ili terete tuženu, posebice s osnove potraživanja Svea Ekonomi kao preuzimatelja potraživanja Erste Card Cluba, HZMO za mirovinski staž tužene u

razdoblju 2/2011 – 4/2012, te dugovi s osnove potraživanja Eurocom d.o.o. i Minolta Hrvatska, te bilo koji drugi dug

- da li stoga tužena ima pravo zadržati 4 zadužnice kao osiguranje za eventualna potraživanja prema njoj.

5. Ocjenom provedenih dokaza sukladno čl. 8. ZPP-a, sud utvrđuje da je i tužbeni zahtjev pretežito osnovan kao u toč.1. izreke ove presude, a neosnovan kao u toč. 2. izreke ove presude, a takav svoj zaključak sud temelji na sljedećim dokazima i na njima izvedenim zaključcima i primijenjenom pravu.

6. Tijekom postupka je tužena, a po pribavi podataka od Porezne uprave koji su ukazali da je nastupila zastara za porezni dug koji je bio predmet fiducije, u naravi priznala tužbeni zahtjev pod 1., pa je već temeljem tog priznanja valjalo odlučiti kao u toč. 1. izreke te utvrditi u naravi da je prestala tražbina koja je bila temelj za upis fiducije, te naložiti brisanje iste.

7. U odnosu na sporne činjenice vezane za traženje tužitelja za povratom 4 zadužnice, sud je utvrdio da takav zahtjev nije osnovan obzirom da postoje i dalje dugovi koje tužitelj Luka Plećaš kao vlasnik obrta nije podmirio sukladno Ugovoru o istupanju iz zajedničkog obrta od 23.04.2012.g. (list 64 spisa) te Aneksu istog od 21.08.2013.g.

8. Da bi tužitelj Luka Plećaš mogao osnovano tražiti povrat sredstava osiguranja, treba dokazati da ne postoji više tražbina radi koje su sredstva osiguranja dana tuženoj Kseniji-Kežić-Pehar.

9. To tužitelj nije dokazao, već rezultati dokaznog postupka ukazuju da tužena ima dugove s osnove ranijeg vlasništva obrta, a koje se tuženik ugovorno obvezao podmiriti.

10. Naime iz tih Ugovora i Anexa proizlazi da su postojali i 21.08.2013.g. dugovi koji mogu teretiti Kseniju Kežić-Pehar kao ranijeg nositelja obrta, a to je u skladu s iskazom tužene da postoji dug koji ju tereti od strane Erste Card Club, a što je vidljivo i iz dopisa kojeg upravo tužitelj prilaže uz tužbu (dopis od 15.05.2012.g.) te Presude P-3781/14 te kasnije ovrhe preuzimatelja potraživanja Svea Economi d.o.o., a koju ovrhu je tužiteljica dokazala dostavom izvatka i FINA (listovi 157-161 spisa) i koji dokaz je sud prihvatio jer ta ovrha nije ni postojala prije već je nastala netom prije dostave navedenog podneska.

11. Upiranje tužitelja da je navedeni dug napravila sama tužena prebijajući time svoje potraživanje za plaće, odnosno da je koristila tu karticu za osobe potrebe nije usmjereno osnovano jer je to svakako dug koji je osiguran i tužitelj ga nije osporavao nakon dopisa Erste Card Cluba od 15.05.2012.g., a iz Presude P- 3781/14 je vidljivo da se radilo o poslovnoj kartici otvorenoj u korist Tiskare Plećaš koje je sudužnik bila tužena. Sud ne poklanja vjeru tužitelju Luki Plećašu kada govori da ništa nije znao o dugu prema Erste Card Clubu jer upravo on dostavlja uz tužbu kao prilog dopis navedenog društva FINA-i da je obrt dužan 18.915,85 kn na dan 15.05.2012. godine, po kojoj je očito bila blokada račun a obrta, što pak govori u prilog iskazu tuženice da se Erste Card Club okrenuo tužbom prema njoj kada se nije mogao naplatiti od obrta.

12. Sud je poklonio vjeru iskazu tužene, a ne u tom protivnom dijelu iskaza svjedoku Viktoru Plećašu i njegovom sinu Luki Plećašu kao zainteresiranim osobama jer je iskaz Ksenije Kežić-Pehar u tom bio životan, uvjerljiv i sukladan čvrsto utvrđenim činjenicama, nespornim među strankama i potvrđenim u iskazu svjedoka Viktora Plećaša, da je poslovanje obrta bilo izrazito neuredno, puno ilegalnih ("na crno") isplata i općenito takvog načina poslovanja, a čak i svjedok Viktor Plećaš potvrđuje da se na svakojake načine snalazio za isplate, prebijanja, plaćanja u gotovini i sl. , te postoji i pisana (teško čitljiva i dijelom nerazumljiva) isprava, rukom pisana (list 127-130 spisa) gdje je jasno vidljivo koliki nered je vladao uslijed nezakonitog postupanja – neplaćanja i prebijanja. Sud prihvaća da je dio isplata neto plaća prebijan raznim radovima u korist tužene (servisi auta i dr., za koje je tužitelj dostavio isprave (računi Autoagenta d.o.o.- listovi 77- 85)

13. Sud je čvrstog uvjerenja da se radi u tom slučaju glede Erste Card Cluba potraživanja iz Presude P- 3781/14 o dugu koji je nastao za potrebe obrta i potpuno je nebitno da li su ti računi (kupovanja/potrošnja) navedeni u Presudu P-3781/14- (ist 122 spisa) korišteni (prema upiranju tužitelja na pripremnom ročištu – list 75 spisa) da se prebijaju neto plaće tuženoj, jer je to zapravo sve dug obrta kada se time prebijaju neto plaće, a ne dug tužene po međusobnom ugovornom odnosu tužitelja i tužene. Ponovno se napominje da je Anexom ugovora od 21.08.2013.g. potvrđen u naravi Ugovor o istupanju od 23.04.2012.g. i nigdje nije derogirano da tužitelji odgovaraju za sve dugove obrta.

14. Štoviše tužitelj se obvezao vratiti i zadužnice koje je tužena predala Eurocom d.o.o. i Minolta Hrvatska, a što tužitelji ne spore da nisu vratili te da je jedna još uvijek kod njih, a za drugu ne znaju (iskaz tužitelja).

15. Posebno je za istaknuti da je iz dopisa HZMO (list 152 spisa) vidljivo da tuženoj nisu isplaćeni doprinosi – za staž od 02.02.2011.g.-23.04.2012.g., što znači da postoji dug po navedenoj osnovi a koji dug tužitelj nije podmirio iako se obvezao podmiriti sve dugove po ugovoru.

16. Dakle tužena ima potraživanja/pravo na osiguranje putem zadužnica za svoje tražbine po više osnova (Erste Card Club – sada Svea Ekonomi kao preuzimatelj, HZMO, te pravo na osiguranje radi postojanja zadužnica koje su dane za dugove obrta prema Eurocom d.o.o. Minolta Hrvatska). Za istaknuti je - sve da postoji makar 1 (jedan) eurocent duga koji tereti tuženicu, to opravdava tuženičino pravo da raspolaže navedenim zadužnicama i odbija ih vratiti tužitelju. Štoviše – prestanak duga zastarom.

17. Neodlučni su Ugovor o zakupu poslovne opreme i strojeva od 23.4.2012 i Ugovor o zakupu poslovnih prostorija od 26.11.2009. godine jer je jasno iz iskaza stranaka i svjedoka da se radilo o fiktivnim ugovorima kojima je cilj bio zaštititi poslovanje obrta i omogućiti porezne olakšice.

18. Neodlučna je činjenica da je tužena očito uzela dio rabljene informatičke opreme s očitom namjerom da prebije dio dugova prema obrtu, jer tužitelj ne samo da nije dokazao vrijednost takve polovne opreme, a i da jest, na njemu je teret da dokaže da li je vrijednost takve rabljene opreme jednaka ili viša od vrijednosti duga

tužene za staž prema HZMO, te Erste Club Cardu i eventualno Eurocom d.o.o. i Minolta Hrvatska.

19. Prijedlog tužene za financijskim vještačenjem poslovnih knjiga tužitelja na okolnost plaćanja zakupa (list 88 i 89 spisa) se pokazao nakon izvođenja dokaza nebitnim jer se tijekom postupka jasno utvrdilo da je zakup bio u naravi fiktivan odnos obzirom na fiktivnost stvarnog nositelja obrta i zakupnog odnosa.

20. Nema dakle mjesta primjeni čl. 182. Zakona o obveznim odnosima glede povrata zadužnica iz toč.2. izreke ove presude, niti primjeni čl. 161 i čl.162. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravi (tužba za povrat stvari – u ovom slučaju zadužnica budući da pravna osnova (dug) zbog koje ju je vjerovnik (tužena) drži, još uvijek postoji, pa tužena kao držatelj – vjerovnik zadužnica iz toč. 2. izreke ove presude. ima pravo držati je, a tužitelj još uvijek nema pravo zahtijevati njezin povrat. Nema mjesta primjeni čl. 1111. ZOO-a (stjecanje bez osnove) kada vjerovnik zadržava zadužnicu za dug koji prijeti/postoji.

21. Stoga, uzimajući u obzir sve navedeno, te da su tužitelji uspjeli u toč.1. tužbenog zahtjeva a nisu u točki 2. tužbenog zahtjeva, sud cijeni da je uspjeh stranaka u ovom sporu podjednak, pa tako i imaju snositi svaka svoj trošak, pa je i odlučeno kao u toč. 3. izreke ove presude.

Metković, 16. rujna 2026.godine

S u d a c :

Ante Šprlje

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu u roku od 15 (petnaest) dana, od dana primitka prijepisa iste, a putem ovog suda. Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda uručuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda uručuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi (čl. 335. ZPP-a).

DNA:

1. Odvjetnica Sandra Wagner Metković
2. Odvjetnik Julijano Dropulić

Broj zapisa: **9-3088d-4551f**

Kontrolni broj: **08053-41da7-70594**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Metkoviću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.